การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสัญญาณการสั่นสะเทือนและระดับการสึกหรอของเฟือง

นางสาว กมลวรรณ พงศาพิชญ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2544 ISBN 974-03-0183-5 ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

AN ANALYSIS OF THE REL	ATIONSHIP BETWEEN VIBRATION SIGNA	AL AND GEAR WEAR LEVEL

Miss Kamolwan Pongsapich

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Engineering in Mechanical Engineering

Department of Mechanical Engineering

Faculty of Engineering

Chulalongkorn University

Academic Year 2001

ISBN 974-03-0183-5

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสัญญาณการสั้นสะเทือนและระดับ
	การสึกหรอของเฟือง
โดย	นางสาว กมลวรรณ พงศาพิชญ์
สาขาวิชา	วิศวกรรมเครื่องกล
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยโรจน์ คุณพนิชกิจ
คณะ	วิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วเ
หนึ่งของการศึกษาตาม	มหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต
	กในใน คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์
	(ศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ ปัญญาแก้ว)
คณะกรรมการสอบวิท	ยานิพนธ์ ประธานกรรมการ
	(รองศาสตราจารย์ ดร.อิทธิพล ปานงาม)
	อาจารย์ที่ปรึกษา
	(ผู้ช่วยศาสตราจาระโดร.ซัยโรจน์ คุณพนิชกิจ) (ผู้ช่วยศาสตราจาระโดร.ซัยโรจน์ คุณพนิชกิจ) กรรมการ
	(รองศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ ไชยะภินันท์)
	กรรมการ
	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ก่อเกี่ยรติ บุญชูกุศล)

นางสาว กมลวรรณ พงศาพิชญ์ : การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสัญญาณการสั่นสะเทือน และระดับการสึกหรอของเฟือง : (AN ANALYSIS OF THE RELATIONSHIP BETWEEN VIBRATION SIGNAL AND GEAR WEAR LEVEL) อ.ที่ปรึกษา ผศ.ดร. ชัยโรจน์ คุณพนิชกิจ : จำนวนหน้า 132 หน้า ISBN 974-03-0183-5

งานวิจัยนี้ได้ศึกษาการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสัญญาณการสั่นสะเทือนและระดับ
การสึกหรอของเฟือง โดยจำลองการสึกหรอของพันเฟืองขับที่ระดับต่างๆกัน ทำการทดลองที่
หลายสภาวะด้วยการปรับระดับภาระและความเร็วรอบ สัญญาณการสั่นสะเทือนที่นำมาใช้
วิเคราะห์อยู่ในรูปแบบของสัญญาณโดเมนเวลา สเปกตรัม และ เซปส์ตรัม

จากผลของสัญญาณโดเมนเวลา ค่าPeakของสัญญาณมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเมื่อระดับสึก หรอของพันเฟืองเพิ่มมากขึ้น ในขณะที่ค่าRMSมีการเปลี่ยนแปลงน้อยกว่ามาก ผลของสัญญาณ สเปกตรัม ค่าแอมพลิจูดที่ความถี่ 1GMF 2GMF และ 3GMF มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเมื่อระดับสึกหรอ เพิ่มขึ้น ค่าแอมพลิจูดของแถบความถี่ข้างเนื่องจากเฟืองขับและเฟืองตามมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเช่น เดียวกับความถี่GMF ผลของสัญญาณเซปส์ตรัม ค่าแกมนิจูดที่ความเร็วรอบเฟืองขับ (1/P) มี ค่าสูงขึ้นเมื่อระดับสึกหรอเพิ่มขึ้นจนถึงประมาณ 40 % ของความหนาของฟัน จากนั้นค่า แกมนิจูดจึงลดลงอย่างต่อเนื่องเมื่อระดับสึกหรอเพิ่มขึ้นจนถึงค่าการสึกหรอสูงสุดที่ทดลอง จาก รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสัญญาณการสั่นสะเทือนและการสึกหรอของเฟืองพบว่าการวิเคราะห์ เซปส์ตรัมเป็นวิธีที่ชัดเจนที่สุดในการวิเคราะห์สภาพชุดเฟือง ซึ่งอาจใช้ค่าแกมนิจูดสูงสุดเป็น เกณฑ์กำหนดระดับสึกหรอที่สามารถยอมรับได้

ภาควิชา วิศวกรรมเครื่องกล สาขาวิชา วิศวกรรมเครื่องกล ปีการศึกษา 2544

ลายมือชื่อนิสิต...

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

4170209621: MAJOR MECHANICAL ENGINEERING

KEY WORD: VIBRATION SIGNAL / VIBRATION / SPECTRUM / SPECTRAL ANALYSIS / CEPSTRUM /

CEPSTRAL ANALYSIS / GEAR / GEARBOX / DIAGNOSIS / MONITORING / WEAR / GMF /

SIDEBAND / GAMNITUDE

KAMOLWAN PONGSAPICH : AN ANALYSIS OF THE RELATIONSHIP BETWEEN

VIBRATION SIGNAL AND GEAR WEAR LEVEL. THESIS ADVISOR: ASSIST, PROF.

CHAIROTE KUNPANITCHAKIT, Ph.D. 132 pp. ISBN 974-03-0183-5

This research deals with gear wear diagnosis based on vibration signal analysis. The relationship of vibration signal and gear wear level was analyzed by means of Time domain, Spectral and Cepstral Analysis. Gear wear was prepared in several levels and tested at various speed and

applied load.

The relation of time domain signal and gear wear level shows that Peak increases with wear evolution while RMS slightly changes compared with Peak. In case of spectrum, the amplitude of GMF and its harmonics increase with wear level as well as the amplitude of gear and pinion sideband. Cepstrum proposes differently, the gamitude of rpm of pinion (1/P) increases with wear level and reaches its maximum point at approximate 40% of gear tooth wear compared with full profile thickness. After that the gamnitude reduces continuously toward the maximum tested wear level. According to the relationship studied, Cepstral Analysis is considered to be the best technique to predict the wear evolution because the maximum point can be used as the threshold of acceptable wear level.

Department

Mechanical Engineering

Field of Study Mechanical Engineering

Student's signature.

Advisor's signature.....

Academic year

2001

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีด้วยทุนวิจัยบัณฑิตวิทยาลัย ทุนวัสดุวิจัยภาควิชา วิศวกรรมเครื่องกล และทุนผู้ช่วยวิจัยห้องปฏิบัติการเทคโนโลยีบำรุงรักษาเครื่องจักรกล ซึ่งทุน ทั้งสามนี้ช่วยแบ่งเบาค่าใช้จ่ายในการทดลอง วัสดุอุปกรณ์ และค่าใช้จ่ายส่วนตัวของผู้วิจัยตาม ลำดับ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ผศ. ดร. ชัยโรจน์ คุณพณิชกิจ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้ คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการทำวิจัย รวมทั้งความพร้อมของชุดทดลองในห้องปฏิบัติ การวิจัยเทคโนโลยีการบำรุงรักษาเครื่องจักรกลที่ช่วยให้การวิจัยเป็นไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณ รศ. ดร. วิทยา ยงเจริญ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพลังงานและอาจารย์ ประจำห้องปฏิบัติการ Measurement & Instrumentation และ คุณ สิริพงศ์ เอี่ยมชัยมงคล อดีตนิสิตปริญญาโทห้องปฏิบัติการ Measurement & Instrumentation ภาควิชาวิศวกรรมเครื่อง กล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ช่วยกรุณาจัดหาวัตต์มิเตอร์สำหรับการทดลอง

ขอขอบพระคุณ คุณ สมชาย เดโชธรรมสถิต ผู้จัดการแผนกซ่อมบำรุง บริษัท นูบูน จำกัด อดีตนิสิตปริญญาโทห้องปฏิบัติการวิจัยเทคโนโลยีบำรุงรักษาเครื่องจักรกลที่กรุณาให้คำแนะนำที่ เป็นประโยชน์ในทางปฏิบัติสำหรับการทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบคุณ คุณ พีรพล ทินกรศรีสุภาพ นักศึกษาปริญญาโทสาขา Wireless Network

University of Wisconsin Madison และ คุณ ภาคภูมิ อร่ามวารีกุล นักศึกษาปริญญาโทสาขา

เมคราทรอนิกส์ สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย ที่กรุณาส่งวารสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับงาน

วิจัยเป็นจำนวนมาก และช่วยเสนอแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ให้ประสบผลสำเร็จ

ขอบคุณ คุณ สุรศักดิ์ คกมิ นิสิตปริญญาโทห้องปฏิบัติการวิจัยเทคโนโลยีการบำรุงรักษา เครื่องจักกล ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ช่วยเก็บข้อมูลบางส่วนในการ ทดลองและวัดโพรไฟล์ของเพื่องหลังการทดลอง และขอบคุณเทคนิเชียนเวิร์คชอป ชั้น 1 ตึก ฮันส์ บันตลิ ที่ช่วยบัดกรีสายไฟต่อกล่องวงจรขั้วเสียบสำหรับวัตต์มิเตอร์

กราบขอบพระคุณ บิดา มารดา และ ครอบครัวพงศาพิชญ์ ที่เห็นความสำคัญและให้การ สนับสนุนทางด้านการศึกษามาโดยตลอด ประโยชน์อันใดที่เกิดจากงานวิจัยนี้ขออุทิศส่วนกุศลให้ แด่ นาย ธีระ พงศาพิชญ์ บิดาของผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้ให้การสนับสนุนการศึกษาของผู้จัยมาโดย ตลอด

สารบัญ

บทคัดย่อภาง	ษาไทย		,
บทคัดย่อภาเ	ษาอังกฤษ .		۹
กิตติกรรมปร	ะกาศ		ହ
สารบัญ			ใ
สารบัญตารา	١٩		ນ
สารบัญภาพ			Į.
คำอธิบายสัญ	บูลักษณ์		风
บทที่ 1	บทน้ำ .		1
	1 – 1	ความสำคัญและที่มาของวิทยานิพนธ์	1
	1 – 2	ผลงานวิจัยที่ผ่านมา	۷
	1 – 3	สมมติฐานการทดลอง	Ś
	1 – 4	วัตถุประสงค์	10
	1 – 5	ขอบเขตวิทยานิพนธ์	1(
	1 – 6	ขั้นตอนการดำเนินงาน	1(
	1 – 7	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	11
บทที่ 2	ทฤษฎีที่	ขึ้นฐานเกี่ยวกับเฟือง	12
	2 – 1	เฟืองตรง	12
	2 – 2	ความถี่ GMF และ HTF	14
	2 – 3	การสั่นสะเทือนของชุดเฟือง	15
		2-3-1 สมการการสั้นสะเทือนของชุดเฟือง	16
		2-3-2 สมการจำลองการสั่นสะเทือนของชุดเฟือง	18
		2-3-3 สัญญาณจำลองการสั่นสะเทือนของชุดเฟือง	19
		2-3-4 สัญญาณการสั่นสะเทือนจริงที่วัดได้จากชุดเฟือง	2
บทที่ 3	ทฤษฎีเ	าารวิเคราะห์สัญญาณการสั่นสะเทือนของซุดเฟือง	24
	3 – 1	ประเภทของสัญญาณโดยทั่วไป	24
	3 – 2	การวิเคราะห์สัญญาณโดเมนเวลา	2

	3 – 3	การวิเคราะห์สเปกตรัม	27
		32-1 การแปลงฟูริเยร์	28
		3-2-2 ฟังค์ชันถ่วงน้ำหนัก	29
		3-2-3 โอเวอร์แล็ป	31
	3 – 4	การวิเคราะห์เซปส์ตรัม	35
บทที่ 4	การทด	ลองวัดสัญญาณการสั่นสะเทือนของชุดเพื่อง	37
	4 – 1	รูปแบบการสึกหรอของชุดเฟืองที่ใช้ในการทดลอง	37
	4 – 2	รูปแบบการทดลอง	41
	4 – 3	ขั้นตอนการทดลอง	44
	4 – 4	การวิเคราะห์สัญญาณ	44
	4 – 5	สัญญาณการสั้นสะเทือนจากการทดลอง	46
	4 – 6	อภิปรายผลการทดลอง	59
บทที่ 5	ผลการ	วิเคราะห์สัญญาณการสั่นสะเทือนของชุดเฟือง	61
	5 – 1	ลัญญาณโดเมนเวลา	61
	5 – 2	สเปกตรัม	72
	5 – 3	เซปส์ตรัม	87
บทที่ 6	สรุปผล	าวิทยานิพนธ์	95
	6 – 1	สรุปผลการวิเคราะห์สัญญาณการสั่นสะเทือน	95
	6 – 2	สรุปผลโพรไฟล์ของเพื่องที่ใช้ในการทดลอง	97
	6 – 3	ความเป็นไปได้ในการใช้สัญญาณโดเมนเวลา สเปกตรัม และ	
		เซปส์ตรัม ในการวิเคราะห์การสึกหรอของเฟือง	97
	6 – 4	ข้อเสนอแนะและการศึกษาวิจัยต่อไป	98
เอกสารอ้าง	อิง		100
บรรณานุกร	ม		101
ภาคผนวก			103
ภาค	าผนวก ก	ชุดทดลองและอุปกรณ์วัดสัญญาณ	104
ภาค	าผนวก ข	รูปแบบการสึกหรอของเฟือง	106
ภาเ	ๆผนวก ค	โพรไฟล์ของเพื่องก่อนและหลังการทดลอง	114
ภาค	าผนวก ง	ข้อมูลดิบจากการทดลอง	119
ประวัติผู้วิจัย	?		132

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 2-1	ค่าพารามิเตอร์ที่ใช้จำลองสัญญาณการสั่นสะเทือนของชุดเฟือง	22
ตารางที่ 4-1	สภาวะการทดลอง	42
ตารางที่ 4-2	รายละเอียดของสัญญาณชนิดต่างๆที่วัดได้จากวิเคราะห์สัญญาณ	45
ตารางที่ 4-3	ค่าพารามิเตอร์ต่างๆที่ใช้ในการวิเคราะห์สัญญาณ	46
ตารางที่ 5–1	ค่าความถี่ GMF และ แถบความถี่ข้าง	71
ตารางที่ ง–1	ข้อมูลดิบจากการทดลอง: ไม่มีภาระ ความเร็วเฟืองขับ 500 รอบต่อนาที่ วัด	
	สัญญาณแนวนอน	120
ตารางที่ ง–2	ข้อมูลดิบจากการทดลอง:ไม่มีภาระ ความเร็วเฟืองขับ 500 รอบต่อนาที่ วัด	
	สัญญาณแนวดิ่ง	121
ตารางที่ ง–3	ข้อมูลดิบจากการทดลอง:ไม่มีภาระ ความเร็วเฟืองขับ 800 รอบต่อนาที่ วัด	
	สัญญาณแนวนอน	122
ตารางที่ ง-4	ข้อมูลดิบจากการทดลอง:ไม่มีภาระ ความเร็วเฟืองขับ 800 รอบต่อนาที่ วัด	
	สัญญาณแนวดิ่ง	123
ตารางที่ ง-5	ข้อมูลดิบจากการทดลอง:ภาระ 200 วัตต์ ความเร็วเฟืองขับ 500 รอบต่อนาที	
	วัดสัญญาณแนวนอน	124
ตารางที่ ง–6	ข้อมูลดิบจากการทดลอง:ภาระ 200 วัตต์ ความเร็วเฟืองขับ 500 รอบต่อนาที	
	วัดสัญญาณแนวดิ่ง	125
ตารางที่ ง-7	ข้อมูลดิบจากการทดลอง:ภาระ 200 วัตต์ ความเร็วเฟืองขับ 800 รอบต่อนาที	
	วัดสัญญาณแนวนอน	126
ตารางที่ ง–8	ข้อมูลดิบจากการทดลอง:ภาระ 200 วัตต์ ความเร็วเฟื่องขับ 800 รอบต่อนาที	
	วัดสัญญาณแนวดิ่ง	127
ตารางที่ ง–9	ข้อมูลดิบจากการทดลอง:ภาระ 340 วัตต์ ความเร็วเฟื่องขับ 500 รอบต่อนาที่	
	วัดสัญญาณแนวนอน	128
ตารางที่ ง–10	ข้อมูลดิบจากการทดลอง:ภาระ 340 วัตต์ ความเร็วเฟืองขับ 500 รอบต่อนาที	
	วัดสัญญาณแนวดิ่ง	129

ตารางที่ ง–11	ข้อมูลดิบจากการทดลอง:ภาระ 340 วัตต์ ความเร็วเฟื่องขับ 800 รอบต่อนาที	
	วัดสัญญาณแนวนอน	130
ตารางที่ ง-12	ข้อมูลดิบจากการทดลอง:ภาระ 340 วัตต์ ความเร็วเฟืองขับ 800 รอบต่อนาที	
	วัดสัญญาณแนวดิ่ง	131

สารบัญภาพ

		หน้า
รูปที่ 1-1	ค่าสัญญาณ Peak และ Rms กับระยะเวลาการทำงานของชุดเพื่อง วัดสัญญาณ	
	ที่แบริ่งเฟืองขับ ทิศแนวดิ่ง	5
รูปที่ 1-2	ค่าสัญญาณสเปกตรัม GMF กับระยะเวลาการทำงานของชุดเฟื่อง วัดสัญญาณ	
	ที่แบริ่งเฟืองขับ ทิศแนวดิ่ง	6
รูปที่ 1-3	ค่าสัญญาณสเปกตรัม SBP กับระยะเวลาการทำงานของชุดเฟื่อง วัดสัญญาณ	
	ที่แบริ่งเฟืองขับ ทิศแนวดิ่ง	6
รูปที่ 1-4	ค่าสัญญาณสเปกตรัม SBG กับระยะเวลาการทำงานของชุดเฟื่อง วัดสัญญาณ	
	ที่แบริ่งเฟืองขับ ทิศแนวดิ่ง	6
รูปที่ 1-5	ค่าสัญญาณเซปส์ตรัม 1/P และ 1/G กับระยะเวลาการทำงานของชุดเฟื่อง วัดสัญ	
	ญาณที่แบริ่งเฟืองขับ ทิศแนวดิ่ง	6
รูปที่ 2-1	ฟันเฟืองตรง	12
รูปที่ 2-2	ภูปเฟื่องขณะขบกันถ่ายโดยPhotoelastic	13
รูปที่ 2-3	ฟันฟืองขบกัน และ มุมความดัน	14
รูปที่ 2-4	สัญญาณจำลองที่มีการมอดูเลตทางความถี่ และ แอมพลิจูด	20
รูปที่ 2-5	สัญญาณการสั่นสะเทือนจริงของเฟืองที่ทำการวัดที่นาทีที่ 17	22
รูปที่ 2-6	สัญญาณการสั่นสะเทือนจริงของเฟืองที่ทำการวัดที่นาทีที่ 2247	23
รูปที่ 3-1	แผนผังแสดงชนิดของสัญญาณ	25
รูปที่ 3-2	การวัดสัญญาณโดเมนเวลาเฉลี่ยแบบเข้าจังหวะ	27
รูปที่ 3-3	บล็อกไดอะแกรมของเครื่องวิเคราะห์สัญญาณสเปกตรัม	29
รูปที่ 3-4	การรั่ว (Leakage) ของสัญญาณเนื่องจากการถูกตัดสัญญาณตอนต้นและ	
	ตอนท้าย (Trancation)	30
รูปที่ 3-5	หน้าต่าง (Window) ของฟังก์ชันถ่วงน้ำหนักแบบฟังก์ชันสี่เหลี่ยม	30
รูปที่ 3-6	หน้าต่าง (Window) ของฟังก์ชันถ่วงน้ำหนักแบบฟังก์ชันแฮนนิ่ง	31
รูปที่ 3-7	หน้าต่าง (Window) ของฟังก์ชันถ่วงน้ำหนักแบบฟังก์ชันแฟล็ต-ท้อป	31
รูปที่ 3-8	การโอเวอร์แล็ปของสัญญาณที่ระดับต่างๆ	32
รา ใช่ 3-9	สัญญาณการสั้นสะเทือนของชดเฟืองบนโดเมนความถึ่	34

รูปที่ 4-1	ระดับสึกหรอของเฟืองที่ใช้ในการทดลอง	38
รูปที่ 4-2	โพรไฟล์เฟืองที่ระดับสึกหรอต่างๆ	38
รูปที่ 4-3	การกระจายค่าโพรไฟล์ของระดับสึกหรอที่ 1	39
รูปที่ 4-4	ระดับสึกหรอของชุดเฟืองที่ทำได้ก่อนการทดลอง	40
รูปที่ 4-5	ระดับสึกหรอของชุดเฟืองหลังการทดลอง	40
รูปที่ 4-6	ฟันเฟืองสึกหรอระดับ 5 ภายหลังการทดลอง	41
รูปที่ 4-7	แนวโน้มลักษณะโพรไฟล์ของพันเฟืองที่เกิดขึ้นภายหลังการใช้งาน	41
รูปที่ 4-8	ชุดทดลอง	42
รูปที่ 4-9	แผนภาพการส่งสัญญาณของอุปกรณ์วัดวิเคราะห์สัญญาณ	42
รูปที่ 4-10	สัญญาณโดเมนเวลา : ความเร็ว 500 รอบต่อนาที่ ภาระ 340 วัตต์ วัดสัญญาณ แนวดิ่ง	47
รูปที่ 4-11	สัญญาณสปกตรัม : ความเร็ว 500 รอบต่อนาที ภาระ 340 วัตต์ วัดสัญญาณ แนวดิ่ง	49
รูปที่ 4-12	สัญญาณเซปส์ตรัม : ความเร็ว 500 รอบต่อนาที ภาระ 340 วัตต์ วัดสัญญาณ แนวดิ่ง	51
รูปที่ 4-13	สัญญาณโดเมนเวลา : ความเร็ว 800 รอบต่อนาที ภาระ 340 วัตต์ วัดสัญญาณ -	53
รูปที่ 4-14	สัญญาณสเปกตรัม : ความเร็ว 800 รอบต่อนาที ภาระ 340 วัตต์ วัดสัญญาณ แนวดิ่ง	55
รูปที่ 4-15	สัญญาณเซปส์ตรัม : ความเร็ว 800 รอบต่อนาที ภาระ 340 วัตต์ วัดสัญญาณ แนวดิ่ง	57
รปที่ 4-11		59
-	ความสัมพันธ์ระหว่างสัญญาณโดเมนเวลาและระดับสึกหรอ : ความเร็ว 500 รอบ	63
03 64 5 0	ความสัมพันธ์ระหว่างสัญญาณโดเมนเวลาและระดับสึกหรอ : ความเร็ว 500 รอบ	03
Ţ∐VI 5-Z	ต่อนาที่ วัดสัญญาณแนวดิ่ง	64
รูปที่ 5-3	ความสัมพันธ์ระหว่างสัญญาณโดเมนเวลาและระดับสึกหรอ : ความเร็ว 800 รอบ	
	ต่อนาที่ วัดสัญญาณแนวระดับ	65
รูปที่ 5-4	ความสัมพันธ์ระหว่างสัญญาณโดเมนเวลาและระดับสึกหรอ : ความเร็ว 800 รอบ	
	ต่อนาที่ วัดสัญญาณแนวดิ่ง	66

รูปที่ 5-5	ความสัมพันธ์ระหว่างค่า Crest Factor และระดับสึกหรอ : ความเร็ว 500 รอบต่อ นาที	67
รูปที่ 5-6	ความสัมพันธ์ระหว่างค่า Crest Factor และระดับสึกหรอ : ความเร็ว 800 รอบต่อ	07
	นาที่	68
รูปที่ 5-7	ความสัมพันธ์ระหว่างสัญญาณสเปกตรัมGMFและระดับสึกหรอ : ความเร็ว 500	
	รอบต่อนาที่ วัดสัญญาณแนวระดับ	73
รูปที่ 5-8		
	รอบต่อนาที่ วัดสัญญาณแนวดิ่ง	74
รูปที่ 5-9	ความสัมพันธ์ระหว่างสัญญาณสเปกตรัมGMFและระดับสึกหรอ : ความเร็ว 800	
	รอบต่อนาที่ วัดสัญญาณแนวระดับ	75
รูปที่ 5-10	) ความสัมพันธ์ระหว่างสัญญาณสเปกตรัมGMFและระดับสึกหรอ : ความเร็ว 800	
	รอบต่อนาที วัดสัญญาณแนวดิ่ง	76
รูปที่ 5-11	ความสัมพันธ์ระหว่างสัญญาณสเปกตรัมSBPและระดับสึกหรอ : ความเร็ว 500	
	รอบต่อนาที่ วัดสัญญาณแนวระดับ	77
รูปที่ 5-12	2 ความสัมพันธ์ระหว่างสัญญาณสเปกตรัมSBPและระดับสึกหรอ : ความเร็ว 500	
	รอบต่อนาที่ วัดสัญญาณแนวดึง	78
รูปที่ 5-13	3 ความสัมพันธ์ระหว่างสัญญาณสเปกตรัมSBPและระดับสึกหรอ : ความเร็ว 800	
	รอบต่อนาที่ วัดสัญญาณแนวระดับ	79
รูปที่ 5-14	I ความสัมพันธ์ระหว่างสัญญาณสเปกตรัมSBPและระดับสึกหรอ : ความเร็ว 800	
	รอบต่อนาที วัดสัญญาณแนวดิ่ง	80
ภูปที่ 5-15	ร ความสัมพันธ์ระหว่างสัญญาณสเปกตรัมSBGและระดับสึกหรอ : ความเร็ว 500	
	รอบต่อนาทีวัดสัญญาณแนวระดับ	81
รูปที่ 5-16	6 ความสัมพันธ์ระหว่างสัญญาณสเปกตรัมSBGและระดับสึกหรอ : ความเร็ว 500	
	รอบต่อนาที วัดสัญญาณแนวดิ่ง	82
รูปที่ 5-17	7 ความสัมพันธ์ระหว่างสัญญาณสเปกตรัมSBGและระดับสึกหรอ : ความเร็ว 800	
	รอบต่อนาที่ วัดสัญญาณแนวระดับ	83
รูปที่ 5-18	3 ความสัมพันธ์ระหว่างสัญญาณสเปกตรัมSBGและระดับสึกหรอ : ความเร็ว 800	
	รอบต่อนาที่ วัดสัญญาณแนวดิ่ง	84
รูปที่ 5-19	ความสัมพันธ์ระหว่างสัญญาณเซปส์ตรัมและระดับสึกหรอ : ความเร็ว 500 รอบ	
	ต่อนาที่ วัดสัญญาณแนวระดับ	88

รูปที่ 5-20	ความสัมพันธ์ระหว่างสัญญาณเซปส์ตรัมและระดับสึกหรอ : ความเร็ว 500 รอบ	
	ต่อนาที่ วัดสัญญาณแนวดิ่ง	89
รูปที่ 5-21	ความสัมพันธ์ระหว่างสัญญาณเซปส์ตรัมและระดับสึกหรอ : ความเร็ว 800 รอบ	
	ต่อนาที่ วัดสัญญาณแนวระดับ	90
รูปที่ 5-22		
	ต่อนาที่ วัดสัญญาณแนวดิ่ง	91
รูปที่ ก-1	ชุดทดลองและอุปกรณ์วัดสัญญาณ	105
-		105
_		107
		108
		109
รูปที่ ข-4	ลักษณะฟันเฟืองใหม่และฟันเฟืองผ่านการใช้งาน ทดลองโดย Rensselaer	
	Polytechnique	110
ฐปที่ ฃ-5	ระยะสึกหรอของเฟืองในลอนชนิดต่างๆ	111
-	-	112
		116
รูปที่ ค-2	ระยะสึกหรอของฟันเฟืองก่อนและหลังการทดลอง ระดับที่ 2.45 – 3.45	117
รูปที่ ค-3	ระยะสึกหรอของฟันเฟืองก่อนและหลังการทดลอง ระดับที่ 4 – 5.5	118
	รูปที่ 5-21 รูปที่ 5-22 รูปที่ ก-1 รูปที่ ก-2 รูปที่ ข-2 รูปที่ ข-3 รูปที่ ข-4 รูปที่ ข-5 รูปที่ ข-6 รูปที่ ค-1 รูปที่ ค-2	รูปที่ 5-21 ความสัมพันธ์ระหว่างสัญญาณเซปส์ตรัมและระดับสึกหรอ : ความเร็ว 800 รอบ ต่อนาที วัดสัญญาณแนวระดับ รูปที่ 5-22 ความสัมพันธ์ระหว่างสัญญาณเซปส์ตรัมและระดับสึกหรอ : ความเร็ว 800 รอบ ต่อนาที วัดสัญญาณแนวดิ่ง รูปที่ ก-1 ชุดทดลองและอุปกรณ์วัดสัญญาณ รูปที่ ก-2 ทรานสดิวเซอร์ที่ใช้วัดสัญญาณ รูปที่ ข-1 วิธีการวัดระยะสึกหรอของเฟือง รูปที่ ข-2 รูปแบบการสึกหรอของเฟืองจากการทดลองของสมชาย รูปที่ ข-3 เปอร์เซนต์การสึกหรอของเฟืองจากการทดลองของสมชาย

คำอธิบายสัญลักษณ์

ω	คือ	ความเร็วเชิงมุมของเฟือง (เรเดียน/วินาที)
D	คือ	เส้นผ่านศูนย์กลางพิตช์
Ν	คือ	จำนวนพันเฟือง
B_L	คือ	ระยะแบกแลช
p_0	คือ	ระยะ Circular Pitch
T _{PO}	คือ	ความหนาของพันเฟืองขับบริเวณวงกลมพิตช์
$T_{\rm GO}$	คือ	ความหนาของพันเฟื่องตามบริเวณวงกลมพิตช์
RPM	คือ	ความเร็วรอบของเพื่องมีหน่วย รอบต่อนาที
GMF	คือ	Gear Meshing Frequency
HTF	คือ	Hunting Tooth Frequency
SBP	คือ	ความถี่ข้างเนื่องจากเฟืองขับ
SBG	คือ	ความถี่ข้างเนื่องจากเฟืองตาม
W	คือ	ค่าภาระที่กระทำกับฟันเฟือง
С	คือ	ค่าคงที่ซึ่งขึ้นกับความยืดหยุ่นของขบกันของเฟือง
ξ	คือ	ค่าความคลาดเคลื่อนของการส่งผ่านการเคลื่อนที่ (Transmission Error)
$\xi_{\rm s}$	คือ	ค่าความคลาดเคลื่อนของการส่งผ่านการเคลื่อนที่สถิต (Static Transmission
		Error)
$R_1 R_2$	คือ	ค่ารัศมีวงกลมพิตช์ของเฟืองขับและเฟืองตามตามลำดับ
$1_{1} 1_{2}$	คือ	ค่าโมเมนต์ความเฉื่อยของเฟืองขับและเฟืองตามตามลำดับ
$T_1 T_2$	คือ	ค่าทอร์กที่กระทำที่ฟันเฟืองขับและเฟืองตามตามลำดับ
x,y	คือ	สัญญาณการสั่นสะเทือนซึ่งเป็นสัญญาณแบบความเร่ง
X_n	คือ	แอมพลิจูดของการสันสะเทื่อนที่ฮาร์มอนิกที่ n
am _n	คือ	ฟังก์ชันมอดูเลตทางแอมพลิจูด
fm_{n}	คือ	ฟังก์ซันมอดูเลตทางความถื่
A_{np}	คือ	แอมพลิจูดของพังก์ชันมอดูเลตทางแอมพลิจูด
F_{ns}	คือ	แอมพลิจูดของพังก์ชันมอดูเลตทางความถึ่
f_m, f_r	คือ	ความถี่GMF และ ความถี่ของฟังก์ชันมอดูเลตตามลำดับ

f_{rpm1} , f_{rpm2}	คือ	ความถี่เนื่องจากความเร็วรอบของเฟืองขับและเฟืองตามตามลำดับ
$\alpha_{\sf np},\! \phi_{\sf n},\! \beta_{\sf np}$	คือ	มุมเฟสฮาร์มอนิกที่ n
T_1 , T_2	คือ	จำนวนฟันของเฟืองขับและเฟืองตามตามลำดับ
N, P, S	คือ	จำนวนฮาร์มอนิกที่พิจารณาของฟังก์ชันการกระจัด ฟังก์ชันมอดูเลตทาง
		แอมพลิจูด และ ฟังก์ชันมอดูเลตทางความถี่ ตามลำดับ
$A(\omega)$	คือ	สเปกตรัมของพูริเยร์ (Fourier Spectrum of f(t))
$A^{2}(\omega)$	คือ	เพาเวอร์สเปกตรัม (Power Spectrum of f(t))
$\phi(\omega)$	คือ	มุมเฟส (Phase Angle of f(t))
$R(\tau)$	คือ	ออโตคอร์รีเลชั่น (Autocorrelation)